

מסכת תמורה

פרק א' משנה ו'

העופות והמְנֻחָות אִין עוֹשֵׁין תְּמוּרָה, שֶׁלֶא נִאָמֵר אַלֵּא (וַיִּקְרָא
כֵז) בְּבַהֲמָה. הַצְבּוֹר וְהַשְׂתְּפִים אִין עוֹשִׁים תְּמוּרָה, שֶׁנִּאָמֵר
(שם), לֹא יִמְיר אָתוֹ, יְחִיד עוֹשֶׁה תְּמוּרָה, לֹא הַצְבּוֹר וְלֹא
הַשְׂתְּפִים עוֹשִׁים תְּמוּרָה. קָרְבָּנוֹת בְּדַק הַבַּיִת אִין עוֹשֵׁין
תְּמוּרָה. אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְלֹא הַמְעִיטָר בְּכָל קָיה, וְלֹא
יֵצֵא, לְקַיֵּשׁ אַלְיוֹן, מָה מְעִיטָר קָרְבָּנוֹ יְחִיד, יֵצֵא קָרְבָּנוֹת צְבּוֹר.
מָה מְעִיטָר קָרְבָּנוֹ מִזְבֵּחַ, יֵצֵא קָרְבָּנוֹת בְּדַק הַבַּיִת: